

Judáš

(Rožňavská diecéza - marec 2010)

Pred nedávnom sa ma jeden človek opýtal: Bol si niekoľko rokov špirituálom v seminári, povedz mi, koľkí chlapi v seminári dôjdu do cieľa, koľkí sa dajú vysvätiť? A koľko je tých, ktorí to počas šiestich rokov vzdajú? Tá otázka nie je ťažká, pretože to všetko sa dá matematicky, percentuálne vyjadriť. Ale potom mi položil druhú otázku: Z akého motívu, z akých dôvodov niektorí odchádzajú zo seminára, alebo prečo sa niektorí nedajú vysvätiť? To je už ťažšia otázka, pretože nie vždy poznáme ten pravý dôvod, prečo niekto odchádza zo seminára, nevidíme do hlbín ľudského srdca. Ale pri každom odchádzajúcom bohoslovcovi sa nám natíska jedna veľmi náročná otázka: Mal kňazské povolanie, alebo nemal kňazské povolanie? Bol povolaný Ježišom, alebo nebol povolaný?

Milí spolubratia, v zozname dvanástich učeníkov, ako posledný, je uvedený *Judáš Iškariotský, ktorý sa stal zradcom* (Lk 6, 16). Ťažko sa hovorí o Judášovi. Pri počutí jeho mena možno mávneme rukou a pohrdavo si povieme, to je zradca. Ale práve my, ktorí máme kňazské povolanie, ktorí sme kňazmi, by sme mali poznať aj osobu Judáša Iškariotského, pretože u Judáša sa odohráva dráma zle využitého povolania. Kto je Judáš Iškariotský?

1. Judáš je povolaný Bohom. Ide tu o autentické povolanie, pretože sám Ježiš si vybral Judáša. Judáš bol jeden z Dvanástich, Judáš mal účasť na všetkých privilegiách apoštolov, o ktorých evanjelista Matúš píše: *mal moc nad nečistými duchmi, mohol ich vyháňať, mohol uzdravovať každý neduh a každú chorobu* (Mt 10, 1-2). Nič nesvedčí o tom, žeby zle plnil svoju úlohu. Ničím sa neodlišoval od ostatných apoštolov. Pracoval ako jeden z nich.

2. Judáš je zlodej. Prvé vyjadrenie z úst Judáša počujeme v Betánii. Zachytil ho nám evanjelista Ján: *Jeden z jeho učeníkov, Judáš Iškariotský, povedal: Prečo nepredali tento olej za tristo denárov a nerozdali ich chudobným? Lenže to nepovedal preto, že mu šlo o chudobných, ale že bol zlodej. Mal mešec a nosil to, čo doň vkladali* (Jn 12, 1-8). Ján ho musel pristihnúť pri krádeži zo spoločného. Človek, povolaný Ježišom, apoštol poslaný ohlasovať radostnú zvesť, je zlodejom, kradne.

My kňazi prichádzame do kontaktu s peniazmi, s materiálnymi hodnotami, s cirkevnými majetkami, ktoré patria našim farnostiam. Ako hospodárime? Aká je naša zodpovednosť aj za tieto materiálne hodnoty? Je zahanbujúce ak veriaci označia svojho kňaza za zlodeja. Pre nás kňazov je nepríjemné ak v médiách a na stránkach denníkov sa pretriasajú finančné a majetkové prechmaty duchovenstva.

3. Judáš donáša, bonzuje. Judáš žije v Ježišovej blízkosti, dostal Ježišovu dôveru. Lenže on to nevyužíva na svoj duchovný rast, na duchovné obohacovanie sa, ba práve naopak, on zneužíva Ježišovu dôveru a začína spolupracovať s tými, ktorí číhajú Ježišovi na život. Judáš sám hľadá kontakt s Ježišovými nepriateľmi: *Judáš*

Iškariotský, jeden z Dvanástich, odišiel k veľkňazom, aby im ho zradil. Tí sa potešili, keď to počuli, a sľúbili, že mu dajú peniaze. A on hľadal spôsob, ako ho príhodne vydať. (Mk 14, 10-11). Judáš prestáva spolupracovať so spoločenstvom Dvanástich a stáva sa kolaborantom nepriateľov, on sa stáva kolaborantom zlých ľudí.

Kňaz nemôže žiť ako opustený ostrov uprostred šireho mora. Prichádzame do kontaktu s ľuďmi, ktorí nám pomáhajú vo farnosti. Máme priateľov kňazov, priateľov laikov. Pomáhajú nám títo ľudia rozvíjať sa v povolani? Nezaťahujú nás do nebezpečných intríg a sietí zlého?

4. Judáš je odhalený. Stalo sa to pri Poslednej večeri. Tam Ježiš povedal: *Veru, veru, hovorím vám: Jeden z vás ma zradí. Učeník, ktorého Ježiš miloval sa naklonil k Ježišovej hrudi a spýtal sa: Pane, kto je to? Ježiš odpovedal: Ten, komu podám namočenú smidku. Namočil smidku chleba a dal ju Judášovi. A hneď po tejto smidke vošiel do neho satan. Judáš vzal smidku a hneď vyšiel von. A bola noc. (Jn 13, 21-30). Bratia, ten výraz “bola noc”, je veľmi dôležitý. Judáš zanecháva svetlo, odchádza od Krista a ide do tmavej noci, z ktorej sa už nikdy, nikdy nedostane. Judáš bol povolaný, aby plnil vôľu Otca, aby plnil vôľu Krista, ale on plní svoju vlastnú vôľu v spolupráci so zlom. Bratia to je strašná dráma, pretože Judáš zrádza aj vlastné povolanie. Na Judášovu adresu Ježiš povedal tvrdé slová, nad ktorými my povolani by sme sa mali vážne zamyslieť: *Beda človekovi, ktorý zrádza Syna človeka! Pre toho človeka by bolo lepšie, keby sa nebol narodil (Mk 14, 21).**

5. Judáš je zradca. Tú dramatickú chvíľu zrady, Matúš opísal slovami: *Jeho zradca im dal znamenie: Koho pobožkám, to je on; toho chyťte! A hneď pristúpil k Ježišovi a povedal: Bud' pozdravený, Rabbi! a pobožkal ho. Ježiš mu povedal: Priateľu, načo si prišiel? Vtedy pristúpili, položili na Ježiša ruky a zajali ho. (Mt 26, 48-50). To bolo posledné stretnutie Ježiša s Judášom. Aj v tejto dramatickej chvíli oslovuje Ježiš svojho zradcu, slovom priateľ. To slovo “priateľ”, vyjadruje skutočnosť, že Ježiš stále miluje svojho učeníka, i napriek tomu, že ho zrádza. Keď sa Judáš dozvedel o tom, že Ježiš bol odsúdený ľútosťou pohnutý vrátil tridsať strieborných veľkňazom a starším so slovami: *Zhrešil som, lebo som zradil nevinnú krv. Ale oni odvetili: Čo nás do toho? To je tvoja vec! On odhodil strieborné peniaze v chráme a odišiel; a potom sa šiel obesit'. (Mt 26, 3-5).**

Sme svedkami Judášovej spovede. On sa spovedá pred vrahmi a nie pred Kristom; on sa spovedá pred ľuďmi a nie pred Bohom. Spoveď bez obrátenia. On si priznáva hriech, on si priznáva vinu, ale už nejde za Ježišom, neprosí Ježiša o odpustenie, ba dokonca už nehľadá ani Jedenástich. Ľudia nemôžu dať rozhrešenie. Ľudia mu hovoria: to je tvoja vec, my ťa už nepotrebuje. Judáš sa spreneveril povolaniu. Robil to, čo sám chcel a nie to, čo chcel od neho Kristus. Judáš si poslužil Kristom, Judáš nepochopil, že Kristus si ho preto vybral, aby on bol v službe pre Božie kráľovstvo.

Bratia, každý z nás, ktorí sme povolani Ježišom, máme poznať drámu Judášovej sprenevery v povolani. Nikto z nás nemá právo súdiť Judáša, ale čítame evanjelium a časťou evanjelia sú aj udalosti súvisiace s Judášovým povolaním.

V súvislosti s osobou Judáša, chcel by som použiť výraz: *hriechy proti kňazskému povolaniu*. Bratia, spovedáme sa, alebo spytujeme si svedomie aj ohľadom nášho kňazského povolania? Ako zaobchádzame s tým vzácnym Božím darom, ako zaobchádzame s touto vzácnou perlou, ktorú nám Boh zveril?

Pripúšťam si myšlienky, alebo zaoberám sa myšlienkami, ktoré nahlodávajú moje kňazské povolanie? Mám hlboký citový vzťah s nejakou osobou, a ten vzťah je brzdou v raste môjho povolania? Aké sú moje priateľstvá, na čom sú postavené?

Bratia, s povolaním nesmieme hazardovať. Ale kňazské povolanie si chráňme a žime ho naplno v spojení s Kristom.